

We're all rotting away...

Geschreven door Di van Andy & Di www.andvendi.be

Van de week ben ik naar een demonstratie van schoonmaak producten geweest. Er waren daar zo van die dames! Enfin alleen dames: Alles onder controle. Geen haartje ligt verkeerd. Pico bello in hun fantasieloze dameskledij. Met hun **scherpe angels** die ze overal controlerend uitsteken, borstelen ze heel de planeet af (**inclusief hun mannen**).

Enfin, na zo'n avond van overdreven properiteit tussen al die superclean ladies snak ik gewoon naar gezond tegenwicht dus ging ik de dag daarop onze composthoop omkeren en ineens, uitgerekend op die plek, kwam er een nogal eigenaardige wijsheid in mijn hoofd op, in 't Engels dan nog wel....

“We're all rotting away, it's just a matter of time

We're all rotting away, so who cares, when at last we all die”

Ge proeft die compostgeuren daar zo in hé...

En zo is dit “gedicht” ontstaan:

*Ik scheer op mijn fiets bergaf, recht door een gigantische modderplas
Wauw, wat een sensatie, diep tot in elke cel voel ik de vibratie
Maar pas echt inspirerend werkt, het omkeren van mijn compostberg
Dat geploeter in al dat mooi rottend's, therapeutisch tot in mijn botten
Cause we're all rotting away, it's just a matter of time
We're all rotting away, so who cares, when at last we all die
Ja we denken met z'n allen verkeerd
Het is niet de properheid die ons inspireert
Clean is stijf en kunstmatig, koud en dogmatisch
Want zeg nu zelf, de boel vuilmaken, das pas gezellig
Cause we're all rotting away, it's just a matter of time
We're all rotting away, so who cares, when at last we all die
Kom op dames, toon die grijze wilde haren
Doe niet saai na al die jaren
Gun jezelf dat gratis modderbad
Smeer eens boter op je tafelblad
En lik ze dan op
Laat het dier in je los
Zo laat je de dokters met al hun pillen lopen
Pas dan krijg je energie met hopen.*